

... ..
... ..

~~27-6-7~~

Ex libris meis caroli
sberna emensis: ~
E, sitit torrens quinque

C. 37. 1. 21

CHRYSTOMI

IAVELLI CANAPICII

PHILOSOPHI ACUTISSIMI

super octo libros Arist. de Physico auditu

QVAESTIONES SVBTILISSIMAE,

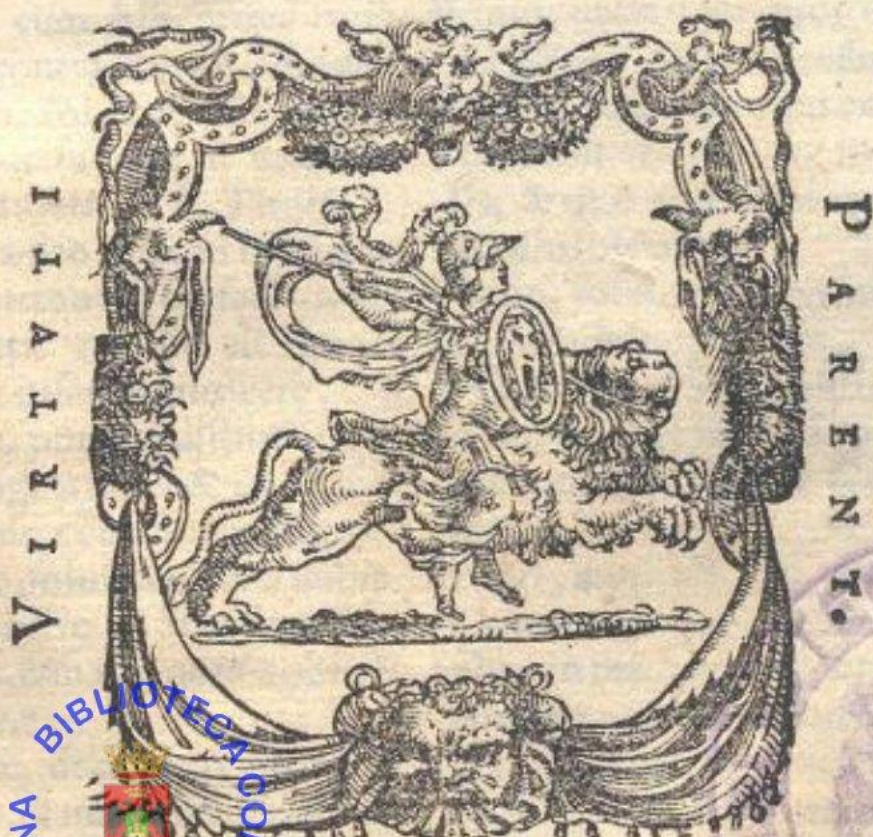
In quibus clarissime resoluuntur dubia Aristotelis,
& Commentatoris,

Eaque vt plurimum decisa habentur iuxta
Thomisticum dogma.

Cum suo indice copioso, vt inspicienti apparebit

QVAE OMNIA MVLTQ, QVA'M ANTEA,
sunt à nobis accuratius emendata.

OMNIA

Venetijs, apud Ioannem Mariam Bonellum.

M. D. LXVIII.

bel lures di Calogari

Qualia on

VENETIA
BIBLIOTHECA
COMUNALE

VENETIA
BIBLIOTHECA
COMUNALE

Castro Giovanni

CHRISTOPH. A. V. 1551
JAVELI CANAPICII
Super octo lib. Arist. de Phys. et Meteor.

QUESTIONES SYSTEMATICA
In quibus Christianus scolasticus de
8. Commentariis

Præfatio et libellus de
1. Thomæ de
Cum hæc index copiosus, et in quibusdam

OMNIA M. V. 1551
Jace a nobis recurrens et

OMNIA

P A R E N T I S

A

SVMMARIVM QVAESTIONVM,
ET CONTENTORVM IN EIS IN
OCTO LIBRI PHYSICORVM.

PRIMI LIBRI.

VABSTIO prima, si ens mobile est subiectum in philosophia naturali.

Secundo, conclusiones responsuæ.

Tertio, remo. dubium, quod oritur ex tex. philosophi.

Quæstio 4. Si in sciētia naturali potest esse validus processus ab effectu ad causam cognoscendam, & econverso, ita quod fiat regressus à causa cognita ad effectum prius cognitum. 8

Primo, declaratur quot modis pōt fieri talis regressus.

Secūdo, declaratur qui ex his modis sit utilis, & qui inutilis, & quo vsus est aliquando philosophus.

Tertio, soluuntur argumenta facta in oppositum.

Quæstio 5. Si expositio B. Thom. super tex. 3. si conuenientior expositione Comment. 9

Primo, arguit B. Th. contra Comment. quod philosophus in tex. 3. non tradit modum demonstrandi quo debet uti naturalis, & defensatur B. Th. contra Petr. Pōp.

Secundo, arguit B. Th. contra Comment. quod in 3. tex. nō

Hic tria pertract. car. 2

Primo, pertractatur via B. Th. & defensatur.

Secundo, via Alb. & soluuntur rationes eorum, qui concordant cum Alb. prout militat contra viam B. Thom.

Tertio, soluitur dubium, qd videtur fundari in doctrina Comment. & B. Thom.

Quæstio 2. Si ad habēdam cognitionem perfectam rei causatæ necesse est omnes eius causas cognoscere. 5

Primo, ponunt distinctiones de cognitione, & de causis.

Secundo, cōclusiones rñsuæ.

Tertio, soluunt quædā dubia.

Quæstio 3. Si eadem sunt prius, & magis nota nobis, & naturæ. 7

Primo, declaratur quæ sint prius, & magis nota naturæ, & quæ nobis, minus autem, & posterius naturæ.

debent exponi confusa per composita, sed per magis vniuersalia, & defensatur contra Petr. Pomp.

Quæstio 6. si phys. potest disputare contra negantē principia naturalia. 11

Primo, ponuntur duæ conclusiones responsiue, quorum prima est negatiua, & secunda affirmatiua.

Secundo, soluitur quoddam dubium.

Quæstio 7. si qui ponunt solum vnum ens negant omnium principium. 13

Primo, declaratur qñ & quot modis dictio exclusiua excludit aliud à termino cui apponitur, & quando non.

Secundo, applicatur ad propositum, & declaratur dictum philosophi esse verū, & soluitur ratio facta in oppositum.

Quæstio 8. si finitum, & infinitum, & diuisibilitas primo, & per se conueniūt quantitati. 14

Primo, declaratur quòd diff. quæsti stat in duobus.

Secundo, declaratur in quo sensu loquitur, philosophus contra Parm. & Melissum.

Tertio, soluitur argumenta, quæ reciebantur.

Q6 9 si totū, & ptes simul sumptę sunt idē realiter. 15

In hac q. non immoratur, quoniam fuit resoluta in lib. 7. metaph. q. vlt.

Quæstio 10. si ratio philosophi in tex. 19. concludit contra antiquos. 15

Primo, declaratur in quo stat diff. quæsti.

Secundo, ponuntur duo modi respondendi, & approbatur secundus, & soluitur instantia facta de medio inter contradict.

Quæstio 11. si rō Melissi peccat i forma, & pp qd. 16

Primo, formatur ratio Melissi secundum B. Th. & secundum Comment.

Secundo, declaratur propter quid peccat.

Tertio, declaratur si in aliquā materia potest talis modus arguendi saluari.

Quæstio 12. si possibile est partem moueri quiescente. 16

Primo, declaratur q si tex. philosophi teneatur in suo proprio sensu non habet difficultatem.

Secundo, ostenditur quæ sint ille qñes, quas expositores hic pertractant, quæ tractandę sunt partim i lib. 4. partim in lib. 6. vel in 7.

Quæstio 13. si ex eo q diffinitio habet partes fm rōnē, possumus concludere diffinitum

- nitū hīe partes sūm rem. 17
 Quia hec qđ fuit ptractata in
 in lib. 7. me in q. 15. ideo
 hic nō imoratur nisi circa
 quoddā dictū Cōment. qđ
 vī aduersari viæ nostræ.
 Qđ 14. si in absolutis, & re
 latiuīs diffō pōt esse circula
 ris vel saltē in relatiuīs. 18
 Primo, arguitur ad partes.
 Secundo, pertractatur duplex
 opinio, & declaratur quō
 vtraque est sustentabilis, &
 declaratur quomodo fuit
 mēs philosophi vnum cor
 relatiuum diffiniri per al
 terum.
 Quæstio 15. si in omni
 accidente inseparabili in
 eius diffinitione ponitur
 subiectum. 19
 Primo, declaratur in quo stat
 difficultas.
 Secundo, ponitur distinctio,
 ex qua resoluitur quæsitū.
 Quæstio 16. si philoso
 phus in tex. 30. ponit secū
 dam rationem contra Par
 men. 19
 Primo, ponitur opinio Com
 ment. & sequentium eum.
 Secundo, opinio B. Th. & de
 fensatur contra Egid. & Pe
 trum Pomp.
 Quæstio 17. Consummum,
 est ignotum. 20
 Primo, ponitur distinctio de
 infinito.

Secundo, ex distinctione duæ
 conclusiones.

Tertio, inuestigatur si respe
 ctu cuiuscūque intellectus
 est incognoscibile.

Quarto, soluūtur quædā arg.

Quæstio 18. si Cōment.
 in cōment. 35. formans pri
 mum syllog. contra Anax.
 recte format eum in secun
 da fig. 22

Primo declaratur, quòd diffi.
 stat in duobus.

Secundo, declaratur, quomo
 do potest saluari modus ar
 guendi quo vtitur illic Cō
 ment.

Quæstio 19. si datur mi
 nimum naturale tam in o
 mogeneis quàm in eth. 23

Primo, ponuntur quædam di
 stinctiones.

Secundo, declaratur in quo
 communiter concordant
 loquentes de hac materia.

Tertio, declaratur illud in
 quo B. Th. & Thomist. di
 scordant à via Scoti, & su
 stentatur via B. Th. & sol
 uuntur rationes Scoti.

Quarto, si in dictis philoso
 phi tenentes partem nega
 tiuam habent aliquod ap
 parens fundamentum.

Quæstio 20. si omne fi
 nitum tandem consumi
 tur per ablationem alicu
 ius finiti. 26

I N D E X.

- Primo**, ponitur distinctio de partibus infinitis in continuo.
Secundo, declaratur quæ membra diuisionis verificatur in continuo finito.
Tertio, respondetur quæsito.
Quæstio 21. Si est irrationale in infinitis esse infinita infinities. 27
Primo, ostenditur in quo stat difficultas.
Secundo, declaratur, qd intendebat Anax. i positione sua.
Tertio, declaratur quò ex positione Anaxagoræ est incòueniens infinita esse infinities in infinitis.
Quæstio 22. Si potest saluari Parm. à cōtradictione, & si in figuris est contrarietas. 28
Primo, declaratur quò circa opinionem Parm. videtur esse cōtradictio.
Secundo, quò cadit dubium in positione Dem. circa contraria ab eo posi.
Tertio, ponitur distinctio, p quam saluatur Parm. à cōtradictione.
Quarto, ponitur distinctio, p quam saluatur Democritus.
Quinto, remouetur dubium.
Quæstio 23. Si cōditiones contrariorum primæ sunt rectæ assignatæ à philosopho, & si cōtradictione. 29
Primo, ponitur duplex difficultas.
Secundo, respondetur primæ difficultati per distinctionē.
Tertio, respondetur secundæ difficultati multis responsionibus, & statur in vltima.
Quæstio 24. Si prima principia semper manent. 30
Primo, declaratur in quo stat difficul.
Secundo, respondetur triplici responsione, sed statur in vltima, quia realior.
Quæstio 25. Si rō secunda philosophi in tex. 52. qua probat dari tertiam naturā suppositam contrarijs concludit, & est ex veris. 31
Primo, declaratur quare ratio philosophi nō videtur vera.
Secundo, sustentatur p distinctionem de veritate ppōnis.
Quæstio 26. Si suba contrariatur subæ. Hæc quæstio fuit determinata in 10. lib. metaph. q. 18. vide illic. 32
Quæstio 27. Si rō 1. philosophi in tex. 56. concludit, q sunt tantum tria princ. 32
Primo, declaratur quare rō philosophi nō videtur vera.
Secundo, saluatur duplici responsione, sed statur in secūda, quæ est ad mentem B. Thom. & Egidij.
Quæstio 28. Quomodo sit verum, q principia contraria non differunt genere, sed sē prius, & posterius. 33
Primo,